

BÖYÜK QAYIDIŞ

Gözlədiyimiz o an gəlib çatdı

Tam səmimi şəkildə etiraf etmək istəyirəm ki, sentyabrın 27-dən sonra dövlətimə də, xalqıma da, bayrağıma da münasibətimdə ölçüyə gəlməz bir dəyişiklik var. Yəni bu dəyişikliyi 2016-nın aprel döyüşündə, 2020-nin iyul ayında Tovuz döyüşündə yavaş-yavaş hiss etməyə, duymağa, yaşamağa başlamışdım. Elə bil ki, çevrəmdə hər şey dəyişirdi. İllərlə daşdığım qaçqın adına "torpaqları qoyub qaçdınız" töhmətinə və bir də yeri gəldi-gəlmədi, "lazım gəlsə bunu edə-rəm, onu edə-rəm deyimlə-rinə" o qədər yüklənmişdim ki, bunun nə vaxtsa bitəcəyinə ümidim ölə-mişdi. Elə bilirdim ki, qə-ləbə sevincini yaşamaya-cam... elə bilirdim ki, cəb-hədən xoş müjdə almaya-cam... elə bilirdim ki, o yerləri bir də görməyə-cəm...

Amma Allahın varlığına inamım birmənalıdı! Bu gün isə Ali Baş Komandanımıza və Ordumuza güvənəm birmənalıdı. Çünki bütün

səngərlərdə oluram, həm döyüşlərin iştirakçısına çevrilirəm. Və...

Bəli, bu gün Azərbaycan 30 illik ağrı-acını, ümitsizli-yi, adamların içərisindəki xiffəti və nəhayət, artıq kök atmış həsrəti külə çevirdi, sovurdu havaya, səpdi düş-

acısını bir sevinclə ürəyi-mizdən silib atmağa tələsi-rik...

Bəli, bütün bunları indi xəyal kimi, yuxu kimi, fərzi-yə kimi, güman kimi təsə-vür etmirəm, gerçəklik kimi görürəm. Ən azından ona görə ki, doğulduğum bölgə-

mənin başına. Həmin mə-qamda Ali Baş Komandan dedi ki, **"Biz bu torpaqlara gəldik, bu, bizim dədə-ba-ba torpaqlarımızdı. Bizi oradan heç bir qüvvə çıxara bilməz. Bunu nə qədər tez anlasalar, onlar**

nin, yeni keçmiş Hadrud rayonunun mərkəzində mənim əsgərimin addım səsləri eşidilir. Hadrutun başının üstündəki teleqüllənin olduğu yüksəklikdə mənim Üç-rəngli BAYRAĞIM dalğala-nır. Mən onu ekrandan izlə-yəndə göz yaşlarımı saxla-ya bilmədim. O yerdən ancaq məlumatı olan, amma əyani görmək xoşbəxtliyini hələ ki, yaşamamış övladla-rım bir az təəccüb və hey-rətlə baxdılar mənə. Sonra anladılar. Onlara söylədik-lərim işimə yaradı. Və ha-mısı da bir səslə dedi ki, "biz də ora gedəcəyik".

Hə, bax, bu xoş anları, ürəyimi dağa döndərən an-ları mənə bağışlayan o Bay-raq, o Komandan, o Əsgər oldu. Deməli, 30 il nə çək-dimsə, nə yaşadımsa, hə-min o bağışlananın odunda, atəşində bitdi! Mən sanki yenidən doğuldum. Tuğlu günlərimə, uşaqlıq illərimə, qoyub gəldiyim həyata dön-düm. İndi bu yazını o günlə-rin havasıyla, o günlərin ar-tıq məni bürüyən ovqatıyla diqtə edirəm. Bu, qaranlıq-dan işığa çıxmaqdı. Və mən bu işığa görə, Komandanı-ma, Bayrağıma, Əsgəri-mə minnətdaram. Təbii ki, mü-haribə hələ bitməyib. Düş-

mən ağ bayraq qaldırma-yıb. Çünki arxalandığı, qol-tuğuna girdiyi, Ali Baş Ko-mandanımızın dediyi kimi, dabanını yaladığı yerlər, öl-kələr, ölkə başçıları var. Amma bu heç nəyə yarayan deyil. Ona görə ki, Azərbaycan Prezidenti xalqa müraciətində birmənalı şəkildə dedi ki, **"Bizi heç kim yolu-muzdan, əqidəmizdən döndərə bilməz. Dünyada elə bir güc sahibi yoxdur ki, bizə o torpaqlara get-məyə, o müqəddəs ocaq-lara dönməyə icazə ver-məsin. Biz ora gedəcəyik, biz oranı götürmüşük, axıra qədər də götürəcə-yik. Yaşasın Azərbaycan Ordusu! Qarabağ Azər-baycandır!"**

Bəli, indi səfərə hazırla-şan bir insan ovqatında-yam. Özü də sevinə-sevi-nə, ürəklə getmək istəyən bir insan kimi. Gələndə qo-vulmuşdum, göz yaşlarımla ayrılmışdım... Yanan evimə baxıb, dağılan, yarmalanan yurduma baxıb fəryad qo-parmışdım... İndi isə yenə sevinc göz yaşlarımla dönü-rəm. Çünki Qələbəylə gəli-rəm. Gəlirəm ki, o dağılan, o yandırılan evimi, yurdumu yenidən abad edim. Bunun üçün ürəyimdə, canımda güc də var, təpər də. Üstə-lik, Ali Baş Komandanımı-zın dedi kimi, **"Biz o yerlə-ri yenidən abadlaşdıraca-ğımız, yenidən kəndləri, şə-hərləri daha gözəl, daha müasir üslubda tikib adamlarımızı, o yerlərin sakinlərini həmin ünvan-larda yerləşdirəcəyik"**.

Bax, elə prezidentimiz cənab İlham Əliyevin söylə-diği bu fikrin özü də bizim Böyük qaydışımızın, yurda dönüşümüzün hər kəs üçün edilmiş çağırışıdır. Deməli, hazırlaşmaq, yır-yığış et-mək, qaçqınlıq adlı yükün altından çıxmağın zamanı gəlib çatıb. Necə deyirlər, Qarabağa doğru dönüş üçün atlanmaq vaxtıdır. Qə-ləbəmiz, Dönüşümüz mü-barək olsun!

Əbülfət MƏDƏTOĞLU,
Əməkdar jurnalist

ağırılığımı bir əmrə, bir hü-cumla çiyinlərimdən götü-rüblər. Və mən demək olar ki, yuxularımın, xəyallarımın ətəyindən tutub harasa getmirəm daha. Əksinə, yu-xularımı, xəyallarımı gerçək görürəm. Hər gün gözüm ek-randa, qulağım səsdədi. İllah da ki, son dəqiqə xə-bərlərini ac gözlüklə izləyi-rəm. Bu xəbərlər mənə mü-jdə verir, mənə yaşam sti-mulu verir. Sanki o xəbərlə-rə qoşulub özüm də həm

üçün o qədər də yaxşı olacaq. Çünki dayanıqlı atəşkəs üçün hər iki tərə-fin buna sadıq olması la-zımdır. Biz buna sadıqıq". Həqiqətən də biz torpaqla-rımıza qayıdırıq, doğuldu-ğumuz yurdlara, ocaqlara dönürük. Ata-babalarımızın məzarlarını örtməyə qayıdı-rıq... uşaqlıq xatirələrimizin sapı qırılmış dənələrini ye-nidən sapa düzməyə gedir-rik... Biz əkdiyimiz ağacla-rın kölgəsində oturub 30 ilin